

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 02 octombrie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2021, în privința inculpatului

Cojocari Maxim XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 31.07.2018 - 02.10.2019,
<i>instanța de apel:</i>	06.11.2019 - 29.10.2021,
<i>instanța de recurs:</i>	21.04.2022 - 27.06.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 02 octombrie 2019, Cojocari Maxim a fost ***achitat*** de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, pe motiv că ***fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.***

Corpurile delictive: magic Mouse număr serie: CC281060KG2J51XAZ-1 unit; căști fără fir „Airpods” număr serie: FWYWKC4JH8TT-1 unit; căști fără fir „Airpods” număr serie: GFHW14RSH8TT - 1 unit; căști fără fir „Airpods” număr serie: FWYWJMLH8TT-1 unit; căști fără fir „Airpods” număr serie: GFDVXAN0H8TT-1 unit; Media Player „Apple TV” număr serie: C07VWX7HJ1WF-1 unit; media Player „Apple TV” număr serie:

C07W2D49J1WF- 1 unit; quadcopter „DJI Mavic Air” model „U11X” număr serie: 0K1DF141AD37SP-1 unit; notebook „Macbook Pro” Space Gray 512 GB model „MPTT2LL/A” număr serie: C02W36URHTD6-1 unit; smartwach „Apple Watch” model „3 series 42 mm Space Gray Aluminium Black Sport Band (GPS) MQL12LL/A” număr serie: FHLWD3N1J5X4-1unit; smartwach „Apple Watch” model „3 series 42 mm Space Gray Aluminium Black Sport Band (GPS) MQL12LL/A” număr serie: FHLW9MSPJ5X4-1 unit; calculator „iMac” model MNE92RU/A, 27 inch, număr serie: C02VT6AGJ1GG-1 unit; smartwach „Apple Watch” model „3 series 38 mm Space Gray Al Black Sport (GPS+Cellular) MQKH2B/A” număr serie: FHVR83EJ6GT-1 unit; smartwach „Apple Watch” model „3 series 38 mm Gold Al Pink Sand Sport (GPS+Cellular) MQKH2B/A” număr serie: FHLWD1HRJ6GV-1 unit; „Apple Pencil” număr serie: FQCVRVPFGWTJ-1unit; „Apple Pencil” număr serie: FQCVRUGDWTJ -1 unit; tabletă „iPad Pro”, 10 inch, 64 GB Silver, model MQDW2LL/A număr serie: DMPVQDRLJ28L1 unit; keyboard pentru tabletă „iPad Pro” număr serie: FTPVQ6Q5HPG0-1 unit; notebook „Macbook Pro”, 13 inch, model „MPXQ2LL/A” număr serie: C02W80XXHV22-1 unit; notebook „Macbook Pro”, 12 inch, model „MNYF2LL/A”, număr serie: C02VP028HH21-1 unit; boxă portabilă „Home Poda” număr serie: DLXW29GCHQK8-1 unit; boxă portabilă „Home Poda” număr serie: DLXVQU55HQQ8- unit; sticlă de protecție pentru „iPhone 7 Plus”-1 set din 3 buc, ridicate în data de 13.05.2018 prin procesul-verbal de percheziție efectuată în autoturismului lui Cojocari Maxim XXXXXXXX, de model „BMW 525” cu n.î. XXXXXXXX , și procesul verbal de percheziție efectuată la domiciliul lui Cojocari Maxim, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 46, ap. 252, **a le restitui proprietarului.**

Două bancnote cu nominalul 500 euro cu seria și numărul: N41078758071 și N16023483534; 2 bancnote cu nominalul 100 euro cu seria și numărul: S09306120319 și X19537971482; 13 bancnote cu nominalul 50 euro cu seria și numărul X85996313201; S60999167131; Z82723741641; S71838605383; X94773859265; X85582151624; S75888449728; X95023317323; S75760204813; S76077225556; S44033330374; SD7047634529; X16818483305; 4 bancnote cu nominalul 20 euro cu seria și numărul: E07185034992; UB5146010894; UA4278019233; UD3187073907; 10 bancnote cu nominalul 10 euro cu seria și numărul: PA419570516; TD1336289914; VA5899324097; SA8081928725; TD1096369012; EB0020669499; YA2388078098; UE7324615196; TD1545690403; TD1476245728; ridicate prin procesul verbal de percheziție din 13.05.2018, efectuată la domiciliul lui Cojocari Maxim, amplasat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 46, ap. 252 și 8 bancnote cu nominalul 200 lei moldovenești cu seria și numărul: 025242, 025782, 682911, 418968, 424010, 638643, 463995, 548187, o bancnotă cu nominalul 100 lei moldovenești cu Cojocari Maxim din 13.05.2018 și autoturismul de model „BMW 525” cu n.î. XXXXXXXX **de restituit proprietarilor.**

2. Instanța de fond a constatat că Cojocari Maxim se învinuiește că, urmărind scopul comiterii infracțiunii de contrabandă în vederea obținerii unui profit nejustificat, rezultat din săvârșirea infracțiunii, în perioada anului 2018, fiind în înțelegere prealabilă, de comun acord și împreună cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au elaborat un plan criminal în vederea trecerii peste frontiera

vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari, prin nedeclarare și tănuire de controlul vamal pentru a fi înstrăinate terțelor persoane.

Astfel, în perioada lunilor ianuarie - mai 2018, în vederea realizării intențiilor sale criminale, conform rolurilor stabilite în baza planului anterior întocmit cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, prin intermediul unor însoțitori de vagon al trenului de pe ruta internațională „Moscova-Chișinău” au expediat din or. Moscova, Federația Rusă pentru a fi transportate în Republica Moldova, **prin nedeclarare și tănuire de controlul vamal** un laptop marca „Macbook Pro”, 13 inch, model „MPXV2LL/A” anul fabricării 2017, număr de serie: C02VMGG3HV2L; căști fără fir „Airpods” - 1 unit; două telefoane mobil model „iPhone X” cu memoria de 256 GB; un laptop marca „Macbook Pro”, 13 inch, model „MPXQ2LL/A” anul fabricării 2017; un laptop marca „Macbook Pro”, 15 inch, model „MPTT2LL/A” anul fabricării 2017, număr de serie: C02W5AYYHTD6; un laptop marca „Macbook Pro”, 15 inch, model „MPTT2LL/A” anul fabricării 2017, număr de serie: C02VQBPOHTD6; un laptop marca „Macbook Pro”, 13 inch, anul fabricării 2017, cu memoria de 256 GB; un laptop marca „Macbook Pro”, 13 inch, model „MPXQ2LL/A” anul fabricării 2017, valoarea în vamă a căroră potrivit Raportului Secției reglementări tarifare și netarifare a biroului vamal Centru constituie 173.637,40 lei, mărfuri care au fost procurate din Federația Rusă de către Cojocari Maxim și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală prin intermediul magazinelor on-line specializate și care au fost recepționate de către Cojocari Maxim, după ce au fost introduse prin postul vamal „Vălcineț (PVFI feroviar)” **prin nedeclarare și tănuire de controlul vamal**, fiind ulterior comercializate de către cel din urmă mai multor persoane fizice, prin intermediul anunțurilor publicate pe panoul de publicitate www.999.md.

În aceeași perioadă de timp, Cojocari Maxim XXXXXXXX a mai organizat introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unui magic mouse număr serie: CC281060KG2J51XAZ; căști fără fir „Airpods” număr serie: FWYWKC4JH8TT; căști fără fir „Airpods” număr serie: GFHW14RSH8TT; căști fără fir „Airpods” număr serie: FWYWJMH8TT; căști fără fir „Airpods” număr serie: GFDVXAN0H8TT; unui media Player „Apple TV” număr serie: C07W2X7HJ1WF; unui media Player „Apple TV” număr serie: C07W2D49J1WF; unui quadcopter „DJI Mavic Air” model „U11X” număr serie: 0K1DF141AD37SP; unui notebook „Macbook Pro” Space Gray 512 GB .model „MPTT2LL/A” număr serie: C02W36URHTD6; unui smartwach „Aple Watch” model „3 series 42 mm Space Gray Aluminium Black Sport BAnd (GPS) MQL12LL/A” număr serie: FHLWD3N1J5X4; unui smartwach „Aple Watch” model „3 series 42 mm Space Gray Aluminium Black Sport Band (GPS) MQL12LL/A” număr serie: FHLW9MSPJ5X4; unui calculator „iMac” model MNE92RU/A, 27 inch, număr serie: C02VT6AGJ1GG; unui smartwach „Apple Watch” model „3 series 38 mm Space Gray Al Black Sport (GPS+Cellular) MQKH2B/A” număr serie: FHVR83EJ6GT; unui smartwach „Apple Watch” model “3 series 38 mm Gold Al Pink Sand Sport (GPS+Cellular) MQKH2B/A” număr serie: FHLWD1HRJ6GV; unui „Apple Pencil” număr serie: FQCVRVPFGWTJ; unui „Apple Pencil” număr serie: FQCVRUGDWTJ ; unei tablete „iPad Pro”, 10 ich, 64 GB Silver, model MQDW2LL/A număr serie: DMPVQDRLJ28L; unui keyboard pentru tabletă „iPad Pro” număr serie: FTPVQ6Q5HPG0; unui notebook

„Macbook Pro”, 13 inch, model „MPXQ2LL/A” număr serie: C02W80XXHV22; unui notebook „Macbook Pro”, 12 inch, model „MNYF2LL/A”, număr serie: unei boxe portabile „Home Poda” număr serie: DLXV29GCHQK8; unei boxe portabile „Home Poda” număr serie: DLXVQU55HQBK8; unui set de sticle de protecție pentru „iPhone 7 Plus” din 3 buc., valoarea în vamă a cărora potrivit Raportului Secției reglementări tarifare și netarifare a Biroului vamal Centru constituie 192.166,73 lei, mărfuri care de asemenea au fost expediate de către persoane nestabilite de organul de urmărire penală prin intermediul diferitor însoțitori de vagon ai trenului de pe ruta internațională „Moscova-Chișinău” din or. Moscova, Federația Rusă pentru a fi transportate în Republica Moldova, **prin nedeclarare și tăinuire de controlul vamal** și care au fost recepționate de către Cojocari Maxim, după ce au fost introduse prin postul vamal „Volcineț (PVFI feroviar)” prin nedeclarare și tăinuire de controlul vamal, fiind ridicate în data de 13.05.2018 în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliul lui Cojocari Maxim și în autoturismul celui din urmă de model „BMW 525” cu n.î. XXXXXXXX , după primirea unei părți din respectivul lot de mărfuri la gara feroviară din or. Strășeni de la unul dintre însoțitorii de vagon ai trenului de pe ruta „Moscova-Chișinău”.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, ca organizator la trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin nedeclarare organului vamal și tăinuirea de control vamal, comisă de două și mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Totodată, la finisarea cercetării judecătorești, în dezbaterile judiciare, **acuzatorul de stat a solicitat încetarea procesului penal pornit în baza art. 42 alin. (3) 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.**

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă nu a negat că a vândut produsele respective.

În același timp, instanța a conchis că învinuirea înaintată lui Cojocari M. în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal nu și-a găsit confirmare și acesta urmează a fi achitat pe motiv că **fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.**

Or, **nu a avut loc organizarea și trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor** indicate în rechizitoriu de către inculpat, deoarece în acea perioadă inculpatul nu a trecut frontiera Republicii Moldova, iar acuzația nu a probat această acțiune, lipsind latură obiectivă a infracțiunii imputate.

Nu a fost prezentată nicio probă directă și incontestabilă care ar indica și confirma nemijlocit faptul transportării și trecerii de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii Moldova, **prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate** în acest scop a aparatelor tehnice și accesorii în sumă totală de 365.804,13 lei, or, în esență infracțiunea de contrabandă se consideră consumată din momentul trecerii de facto a frontierei vamale a Republicii Moldova cu bunurile indicate.

Potrivit ordonanței de învinuire, inculpatului i-a fost imputat că a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, ca contrabandă, în perioada anului 2018, însă în pașaportul cu seria AA0233603 eliberat la 13.03.2015 ce aparține lui Cojocari Maxim, nu se regăsesc careva date

privind traversarea frontierei de stat prin punctele de trecere controlate de autoritățile oficiale ale Republicii Moldova, în privința acestuia, în perioada indicată.

Totodată, din stenogramele comunicărilor interceptate rezultă că ***inculpatul a realizat mărfurile*** pe teritoriul mun. Chișinău, ***însă de organizarea transportării și trecerea ultimelor peste frontiera vamală*** a Republicii Moldova, ***se ocupau alte persoane care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală***, prin ordonanța din 12.07.2018 fiind dispusă disjungerea într-o procedură separată a materialelor în privința persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală.

Astfel, acuzarea nu a prezentat probe directe care stabilesc vina inculpatului ***ca organizator*** în organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a aparatelor tehnice și accesoriilor, ***eludându-se controlul vamal***.

Prin urmare, este neîntemeiată solicitarea acuzării privind încetarea procesului penal cu atragerea inculpatului la răspundere contravențională în temeiul art. 287 alin. (10) Cod contravențional, adică trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova ***eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune***, or, în perioada indicată, ***se prezumă că Cojocari M. nu a traversat frontiera de stat*** a Republicii Moldova nici într-un mod și acțiunile lui nu pot fi încadrate în baza normei incriminate.

Deoarece, acuzarea nu a dovedit vinovăția inculpatului ***în comiterea infracțiunii*** de contrabandă, fiind prezente doar presupuneri că el a comis această infracțiune, care au purtat un caracter abstract, declarativ, acesta urmează a fi achitat, pe motiv că ***fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii***.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vidrașco Tatiana, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal pornit în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, recunoașterea lui Cojocari Maxim vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale, confiscarea corpurilor delictive în folosul statului și încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 801,22 lei.

Apelanta a invocat că instanța, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură, nu a verificat și apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, deci, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, argumentele reținute la baza soluției fiind contrare circumstanțelor de fapt stabilite și probelor cercetate.

Or, din probele administrate nu rezultă nevinovăția inculpatului, iar declarația de nevinovăție este singulară în tot ansamblul probator al cauzei.

Inculpatului i s-a incriminat comiterea infracțiunii de contrabandă prevăzută de art. 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal (acțiunile prevăzute la alin. (1) săvârșite de mai multe persoane) în perioada lunilor ianuarie-mai 2018, când salariul mediu

lunar pe economie prognozat constituia 6150 lei potrivit Hotărârii de Guvern nr. 54 din 17.01.2018 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2018.

Astfel, inculpatul a trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova bunuri, valoarea totală în vamă a cărora, în conformitate cu raportul Secției venituri și valoare în vamă a Biroului Vamal Chișinău, constituie suma 365.804,13 lei, ce nu depășește 100 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin H.G. nr. 54 din 17.01.2018, adică suma de 615.000 lei.

Respectiv, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal ca, trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, tăinuindu-le de controlul vamal, săvârșite de mai multe persoane.

Potrivit art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Deci, norma penală modificată prin Legea nr. 179 din 26.07.18 înlătură caracterul infracțional al faptei incriminate inculpatului, iar acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal.

Or, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, adică trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal, prin nedeclarare, declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.

Iar, potrivit art. 30 alin. (2) Cod contravențional, se constată intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale

Totodată, contrar prevederilor art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, instanța nu a soluționat chestiunea privind cheltuielile judiciare, or acuzarea și-a motivat solicitarea încasării în conformitate cu prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală, a cheltuielilor suportate de stat pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în sumă de 801,22 lei.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2021, *apelul a fost respins.*

Instanța de apel a constatat că, ***instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii***, împrejurări ce rezultă din probele administrate, apreciate cu respectarea prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Or, probele administrate nu demonstrează vina inculpatului **în comiterea infracțiunii imputate**, iar prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept.

Astfel, instanța de fond întemeiat a concluzionat că imputarea semnului calificativ de **organizare și trecere peste frontiera de stat a mărfurilor indicate în rechizitoriul de către inculpat nu a avut loc**, deoarece în acea perioadă acesta nu a trecut peste frontiera Republicii Moldova, iar acuizarea nu a probat această acțiune.

În instanța de fond și în instanța de apel nu a fost prezentată nicio probă directă și incontestabilă **care ar indica și confirma nemijlocit faptul transportării și trecerii de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop** a aparatelor tehnice și accesorii, în sumă totală de 365.804,13 lei, or, infracțiunea de contrabandă se consideră consumată din momentul trecerii de facto a frontierei vamale a Republicii Moldova cu bunurile indicate.

Prin urmare, probele puse la baza învinuirii inculpatului **în comiterea infracțiunii** prevăzute de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, și anume, stenogramele comunicărilor interceptate, măsurile speciale de investigație efectuate în vederea urmăririi vizuale, nu descriu în niciun fel contribuția acestuia la trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a aparatelor tehnice și accesoriilor, or, din stenogramele comunicărilor interceptate se poate desprinde că **Cojocari Maxim a realizat mărfurile** pe teritoriul mun. Chișinău, **iar de organizarea transportării și trecerea ultimelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, se ocupau alte persoane**, care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală, prin ordonanța din 12.07.2018 fiind dispusă disjungerea într-o procedură separată a materialelor în privința persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală.

Deci, probele administrate nu au demonstrat vinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunii de contrabandă sau a contravenției** prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, nefiind constatată vinovăția **în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(3), 248 alin.(5) lit. b) și d) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii**, sentința instanței de fond fiind legală, corectă și întemeiată, lipsind temeiuri pentru instanța de apel de a se implica în vederea casării acesteia.

Deoarece, acuizarea nu a prezentat nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunii** prevăzută la art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, apelul procurorului urmează a fi respins ca nefondat.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul invocă că probele administrate sunt pertinente, concludente, utile și veridice și demonstrează că acțiunile inculpatului întrunesc elementele contravenției prevăzute la art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel urma să se expună în mod obligatoriu asupra tuturor circumstanțelor invocate în apel.

Or, prin stenograma anexă la procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice efectuate prin intermediul numărului utilizat de către inculpat a fost dovedită primirea periodică, cu regularitate, a mărfurilor de

către acesta de la însoțitorii de tren de pe ruta „Moscova-Chișinău”, precum și transmiterea, prin intermediul acelorași însoțitori de tren, a banilor pentru alte partide de mărfuri care urmau a fi recepționate de complicii inculpatului aflați în Federația Rusă.

Astfel, pe perioada interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice efectuate prin intermediul numărul utilizat de inculpat a fost constatat că acesta a preluat comenzi de la persoane fizice cărora le garanta că tehnica comandată urma să ajungă la o dată anumită în Chișinău, le anunța costul, stabilea modalitatea achitării și transmiterii mărfii.

Deci, din probele administrate nu rezultă nevinovăția inculpatului, iar declarația de nevinovăție este singulară în tot ansamblul probator al cauzei.

Potrivit art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Norma penală modificată prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 înlătură caracterul infrațional al faptei incriminate inculpatului, iar acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal.

Conform art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal.

Prin urmare, acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, ca trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal prin nedeclararea, declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune, iar cu referire la art. 30 alin. (2) Cod contravențional, se constată intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În același timp, instanța de apel, în motivarea deciziei, a omis să analizeze amplu fiecare probă în parte, precum și să efectueze o analiză a coroborării materialelor probatorii, care indică direct la vinovăția inculpatului în comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus asupra rezultatelor măsurilor speciale de investigație efectuate - urmărirea vizuală în privința lui Cojocari Maxim, precum și rezultatele descifrărilor telefonice, din care rezultă sistematicitatea primirii mărfurilor de către acesta de la însoțitorii de trenuri, mărfuri care au fost depistate și ridicate de la inculpat.

Din declarațiile martorilor rezultă că, la întrebarea de ce vinde tehnica la preț atât de avantajos, inculpatul le-a comunicat că a adus-o de peste hotare.

Potrivit deciziei instanței de apel prin care a menținut sentința de achitare a inculpatului, rezultă că aceasta a concluzionat că imputarea semnului calificativ de organizare și trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor indicate în rechizitoriu de către Cojocari Maxim nu a avut loc, deoarece în acea perioadă el nu a trecut peste frontiera Republicii Moldova, iar acuzarea nu a probat această acțiune.

Or, din concluzia instanței de apel rezultă că fapta imputată inculpatului nu a avut loc, iar prin sentință aceasta a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel a specificat în motivarea soluției că fapta trecerii bunurilor indicate în rechizitoriu de către inculpat nu a avut loc și a menținut sentința de achitare, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul inclusiv în temeiul când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 31, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 320 alin. (5) Cod de procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, procurorul este obligat să renunțe parțial sau integral la învinuire. Renunțarea procurorului la învinuire se face prin ordonanță motivată și atrage adoptarea de către instanța de judecată a unei sentințe de achitare sau de încetare a procesului penal.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. În

corespondere cu art. 8 și 10 Cod penal, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi. Conform art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional. Potrivit art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut în art. 332 alin. (2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional. Conform art. 394 alin. (3) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit dispozitivului și descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate de acuzator.

Astfel, indicând în descriptiv că: *„la finisarea cercetării judecătorești, în debaterile judiciare, acuzatorul de stat a solicitat încetarea procesului penal pornit în baza art. 42 alin. (3) 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional”*, în virtutea prevederilor art. art. 332 alin. (2) și 391 alin. (2) Cod de procedură penală, urma să judece cauza conform prevederilor Codului contravențional.

Totodată, în pofida prevederilor art. 320 alin. (5) și 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța a judecat cauza în raport cu învinuirea formulată inculpatului pe art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, dar de la care acuzatorul în genere a renunțat, în scris, în ședința de judecată.

Mai mult, a depășit și limitele învinuirii formulate inculpatului prin rechizitoriu, constatând în descriptiv că: *„...nu a fost prezentată nicio probă directă și incontestabilă care ar indica și confirma nemijlocit faptul transportării și trecerii de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop..., acuzarea nu a prezentat probe directe care stabilesc vina inculpatului ca organizator în organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a aparatelor tehnice și accesoriilor, eludându-se controlul vamal..., adică trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei...”,* ori, asemenea calificative nu i-au fost

imputate ultimului prin actul vizat, conform cărui acesta este acuzat că a comis contrabanda doar **prin nedeclarare și tănuire de controlul vamal**;

b) a constatat în descriptiv, neclar și divergent, diverse motive de achitare, care se contrazic reciproc și generează consecințe juridice diferite, cum ar fi că: „...învinuirea înaintată lui Cojocari M. în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal nu și-a găsit confirmare și acesta urmează a fi achitat pe motiv că **fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii...**, **nu a avut loc organizarea și trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor** indicate în rechizitoriu de către inculpat, deoarece în acea perioadă inculpatul nu a trecut frontiera Republicii Moldova, iar acuzarea nu a probat această acțiune, lipsind latură obiectivă a infracțiunii imputate..., **nu a fost prezentată nicio probă directă și incontestabilă care ar indica și confirma nemijlocit faptul transportării și trecerii de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop a aparatelor tehnice și accesorii în sumă totală de 365.804,13 lei, or, în esență infracțiunea de contrabandă se consideră consumată din momentul trecerii de facto a frontierei vamale a Republicii Moldova cu bunurile indicate...**, din stenogramele comunicărilor interceptate rezultă că **inculpatul a realizat mărfurile pe teritoriul mun. Chișinău, însă de organizarea transportării și trecerea ultimelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, se ocupau alte persoane care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală, prin ordonanța din 12.07. 2018 fiind dispus disjungerea într-o procedură separată a materialelor în privința persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală...**, acuzarea nu a prezentat probe directe care stabilesc vina inculpatului **ca organizator** în organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a aparatelor tehnice și accesoriilor, **eludându-se controlul vamal...**, deoarece, acuzarea nu a dovedit vinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunii de contrabandă, fiind prezente doar presupuneri că el a comis această infracțiune, care au purtat un caracter abstract, declarativ, acesta urmează a fi achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii...**”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul se achită pe art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal din motiv că: „**fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii**”;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concluzentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete în fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării.

Pe lângă aceasta, concluziile sumare, divergente și neclare că: „...în pașaportul cu seria AA0233603 eliberat la 13.03.2015 ce aparține lui Cojocari Maxim, **nu se regăsesc careva date privind traversarea frontierei de stat prin punctele de trecere controlate de autoritățile oficiale ale Republicii Moldova, în privința acestuia, în perioada indicată...**, din stenogramele comunicărilor interceptate rezultă că **inculpatul a realizat mărfurile pe teritoriul mun. Chișinău, însă de organizarea transportării și trecerea ultimelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, se ocupau alte persoane care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală, prin ordonanța din 12.07. 2018 fiind dispus disjungerea într-o procedură separată a materialelor în privința persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală...**, este neîntemeiată solicitarea acuzării privind încetarea procesului penal cu atragerea inculpatului la răspundere contravențională în temeiul art. 287 alin. (10) Cod contravențional, adică trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova **eludându-se controlul vamal ori tănuindu-le de el în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune, or în perioada indicată, se prezumă că Cojocari M. nu a traversat frontiera de stat a Republicii Moldova nici într-un mod și acțiunile lui nu pot fi încadrate în baza normei**

incriminate...”, nu corespund exigențelor prevăzute în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Mai mult, rezumând în descriptiv că „...*inculpatul, nu a traversat frontiera de stat dar a realizat mărfurile pe teritoriul mun. Chișinău, însă de organizarea transportării și trecerea ultimelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, se ocupau alte persoane, care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală, prin ordonanța din 12.07. 2018 fiind dispus disjungerea într-o procedură separată a materialelor în privința persoanelor...”, a constatat vina acestuia în comiterea infracțiunii de contrabandă în calitate de autor, potrivit art. 42 alin. (2) Cod penal, organizatorii fiind persoanele în privința cărora materialele au fost disjuse într-o procedură penală separată.*

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6¹ alin. (1¹) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective

stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 CPP, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra și, indicând, sumar, divergent și neclar, că: „...**instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii...**, probele administrate nu demonstrează vina inculpatului **în comiterea infracțiunii imputate...**, imputarea semnelui calificativ de **organizare și trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor indicate în rechizitoriu de către inculpat nu a avut loc**, deoarece în acea perioadă acesta nu a trecut peste frontiera Republicii Moldova..., în instanța de fond și în instanța de apel nu a fost prezentată nicio probă directă și incontestabilă **care ar indica și confirma nemijlocit faptul transportării și trecerii de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop a aparatelor tehnice și accesoriilor...**, din stenogramele comunicărilor interceptate se poate desprinde că **Cojocari Maxim a realizat mărfurile pe teritoriul mun. Chișinău, iar de organizarea transportării și trecerea ultimelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, se ocupau alte persoane, care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală, prin ordonanța din 12.07.2018 fiind dispusă disjungerea într-o procedură separată a materialelor în privința persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală...**, probele administrate nu au demonstrat vinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunii de contrabandă sau a contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, nefiind constatată vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(3), 248 alin.(5) lit. b) și d) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, sentința instanței de fond fiind legală, corectă și întemeiată...**, deoarece, acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunii** prevăzută la art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, apelul procurorului urmează a fi respins ca nefondat...”, le-a repetat întocmai, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5. din prezenta decizie, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (art. 414 alin. (5) CPP);

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete în fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării;

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv cele de la f.d. 9-27, 171-172 vol. I;

e) potrivit fișei de repartizare a dosarului și a proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, a început judecarea cauzei completul format din judecătorii I. Pleșca, A. Spoială și M. Negru, dar au finisat și pronunțat decizia contestată judecătorii S. Cecan, A. Spoială și A. Gafton (vol. III, f.d. 91, 98, 120, 158-167, 169).

Totodată, în materialele cauzei lipsește încheierea președintelui instanței motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorului M. Negru.

Ori, potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii fiind încălcate prevederile art. 31 Cod de procedură penală, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2021, în privința inculpatului Cojocari Maxim XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 05 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico